

บารมีพระเดชพระคุณหลวงพ่อแผ่เมตตา

น้ำผึ้ง อ่อนเจริญ

R20031

วันนี้เป็นวันพระ หลวงพ่อลงมารับญาติโยมที่มากราบนมัสการหลวงพ่อ ขึ้นชมบารมีของพระเดชพระคุณหลวงพ่อเช่นทุกวัน วันละ ๒ เวลา เข้าเวลา ๑๐.๐๐ น. บ่ายเวลา ๑๔.๐๐ น. วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ดิฉันได้ถวายสิ่งของและร่วมทำบุญสังฆทานวันพระกับหลวงพ่อ พอดิฉันถวายเสร็จ หลวงพ่อตานพูดว่า “เขียนกฎแห่งกรรมมานะ..เล่มหน้า” ดิฉันก็มองไปข้างหลัง คิดว่าหลวงพ่อกำลังพูดกับคนที่นั่งข้างหลัง แต่หลวงพ่อตานกลับชี้มาที่ดิฉัน แล้วท่านก็พูดคำเดิมว่า ให้เขียนกฎแห่งกรรมมาลงเล่มหน้าดิฉันตอบว่า “ลูกเขียนแล้วเจ้าคะ” ท่านก็บอกอีกครั้งว่า “เขียนมาลงเล่มหน้า..เล่มที่ ๒๐ ลงให้ละเอียด ชื่อ-ที่อยู่-รูปถ่าย” ซึ่งดิฉันก็รับคำท่านด้วยความสับสน งวยงง น้ำตาไหลด้วยความตื่นตันใจยิ่งนัก หลวงพ่อช่างเมตตาลูกยิ่งนัก แต่ลูกไม่รู้ว่าจะเขียนเรื่องอะไร

ดิฉันได้ติดต่อชื่อที่ให้พี่คนหนึ่งจากธนาคารทหารไทย สาขาลพบุรี ผ่านกองบังคับคดี โดยได้นำค้ำประกันราคาและโอนเสร็จสรรพในวันเดียวกัน ด้วยความมั่นใจยิ่งว่าเป็นแปลงเดียวกับที่ได้ติดต่อเจรจาไว้หลายครั้งแล้วกับผู้ช่วยผู้จัดการธนาคาร และเจ้าหน้าที่สินเชื่พร้อมทนายความของธนาคาร ในระหว่างการดำเนินการ ณ สำนักงานที่ดิน ก็ได้พูดคุยกับคุณป้าคนหนึ่งซึ่งซื้อบ้านและที่ดินให้ลูกๆหลายแปลงจากธนาคารผ่านกองบังคับคดี คุณป้าบอกว่าเราต้องดู และตรวจสอบให้ดีว่าเป็นแปลงเดียวกันกับที่เราต้องการ เมื่อได้มีการลองสอบถามกับเจ้าหน้าที่ที่ดิน ซึ่งก็ได้รับ

คำตอบว่าเกิดขึ้นบ่อยๆ เพราะที่หลายแปลงที่ซื้อกับธนาคารผ่านกองบังคับคดี มักไม่ใช่แปลงเดียวกันกับที่เราต้องการหรือรูปที่ธนาคารให้เราดู บังเอิญว่าขั้นตอนการโอนที่ ขอให้สำนักงานที่ดินดำเนินการได้เสร็จสิ้นแล้ว พี่เขาจึงขอให้ทำเรื่องกับงานรังวัดที่ดิน ชำระค่าใช้จ่ายพร้อมนัดหมาย เพื่อขอให้เจ้าหน้าที่รังวัดตรวจสอบ พร้อมยืนยันหลักเขตที่ดินว่าเป็นแปลงที่ต้องการจริง

พอวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ดิฉันรู้สึกสังหรณ์ใจอย่างไรบอกไม่ถูก ได้แวะไปที่ธนาคารเพื่อขอดูรายละเอียดอีกที แต่ทางธนาคารกลับบอกว่าไม่มีรูปที่ดินที่เคยดู มีแต่ชื่อสามีของเจ้าของที่ดินก็ไม่สบายใจ เลยกลับมาสืบว่าชื่อนี้อยู่ที่ไหน มีใครรู้จักบ้างไหม พอสืบรู้ว่าเป็นเจ้าของที่ดินที่ดิฉันติดต่อซื้อให้พี่เขา ดิฉันรู้สึกเสียใจมาก บอกไม่ถูก จะเป็นลมหน้ามืด เพราะที่ดินผืนที่ดินซื้อไม่ใช่ผืนเดียวกันกับที่ธนาคารได้แจ้งให้ดิฉันทราบ และก็ไม่ใช่แปลงที่ดินที่ต้องการเลย รู้สึกตกใจมาก ความผิดพลาด ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ คนในบ้านก็ว่าทำอะไรไม่สู้ดูละเอียดก่อน ดิฉันเสียใจมาก ร้องให้ทำอะไรไม่ถูก สับสน เข้ามาในห้องพระ ที่มีรูปหลวงพ่อดี หลวงพ่อเจ้าขา..โปรดช่วยลูกด้วย ลูกจะทำอย่างไรดีเจ้าคะ ดิฉันร้องไห้เสียใจอย่างไม่เคยเป็นหรือเสียใจอย่างนี้เลย อีกใจก็เป็นกังวล จะทำอย่างไร..ถ้าพี่เขารู้ พี่ต้องเสียใจและคงจะเกลียดดิฉันมาก ตกเย็นดิฉันก็สวดมนต์ไหว้พระอย่างที่เคยทำเป็นประจำ แต่สมาธิไม่มี จิตตก สับสน เครียด กังวล สวดมนต์ไปก็ร้องไห้ไป บอก หลวงพ่อเจ้าขา ลูกทนไม่ไหวแล้วเจ้าคะ หลวงพ่อต้องช่วยลูกนะ อีกใจก็นึกถึงคำของหลวงพ่อดีที่เดือนเสมอว่าให้ใช้สติ สติก่อให้เกิดปัญญา ดิฉันกำหนดเสียใจหนอๆ แต่ก็ยังอดร้องไห้ไม่ได้ แม้จะสวดมนต์เสร็จแล้ว แต่ก็ยังคงนอนไม่หลับเกือบทั้งคืน ใจหวิวๆ เหมือนจะขาดใจ นึกถึงคนที่เขาเป็นโรคหัวใจหรือผิดหวังอย่างรุนแรง เขาคงจะมีอาการอย่างเราแน่ๆ เลย ครูบาอาจารย์ช่วยลูกด้วยเถิด ลูกจะบอกกับพี่เขาอย่างไรดี

พอดีสอง ดิฉันก็ตื่นขึ้นมาปฏิบัติเหมือนที่เคยทำเสมอ คือเดินหนึ่งชั่วโมงครึ่ง นั่งหนึ่งชั่วโมงครึ่ง พอเดินได้ ๔๕ นาที หรือ ๕๐ นาที ก็ต้องลงไปนั่งเพราะจะเป็นลม ต้องดมยาหม่องพร้อมกำหนดตลอดว่า เสียใจหนอๆ ขอบารมีหลวงพ่อดีใจช่วยลูกด้วย แล้วลูกเดินต่อครบหนึ่งชั่วโมงครึ่ง แล้วกำหนดนั่งหนอนั่งหนึ่งชั่วโมงครึ่ง เคยปฏิบัติได้ดี แต่ต้องมาสับสน กำหนดไม่ค่อยได้ เพราะยังเสียใจอยู่ พอแผ่เมตตาเสร็จ ดิฉันก็เข้าลงก้มกราบหลวงพ่อดีใจ หลวงพ่อดีใจช่วยลูกนะ ลูกทุกข์ทรมานมาเรื่อยๆ ดิฉันเสียใจอยู่หลายวัน น้องชาย น้องสาว รวมทั้งแม่ก็คอยเฝ้าดูแลอย่างห่วงใยมาก น้องชายบอกว่าให้พักผ่อนบ้าง อย่าเครียด แม่ก็บอกว่าแม่ก็เสียใจ แต่อะไรมันจะเกิดก็ต้องเกิด เหมือนคนเราจะตาย เราก็ไม่รู้ว่าจะตายวันไหน น้องสาวก็พูดว่าปัญหาไว้ไว้ให้แก้ หลวงพ่อดีใจให้เขียนกฎแห่งกรรมไว้ละ ดิฉันรับรู้ทุกอย่าง นึกเสียใจว่าทำไมหนอ อะไรบังตาเรา หรือเป็นเพราะกรรมอะไร เชื่อไหมว่าเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายนนั้น ดิฉันรีบร้อนมาก เพราะไม่เคยซื้อที่ดินในลักษณะนี้ ต้องไปประมูลที่กองบังคับคดี ดิฉันหาใบสำเนาทะเบียนบ้านไม่เจอ แม่ก็หาไม่เจอ ก่อนออกจากบ้านจึงจกก็ร้องทัก ความที่ดิฉันอยากได้ที่ดินผืนนี้มาก ปกติจะทำอะไรหรือซื้อที่ดินจะกราบอาราธนาหลวงพ่อดีใจทุกครั้ง แต่เชื่อไหมที่ผืนนี้เป็นอะไรที่รีบร้อนและไม่มีความพร้อม

วันนี้เป็นอีกวันพระหนึ่ง ดิฉันเอาโฉนดที่ดินติดไปวัดด้วยความทุกข์ระทมและเสียใจมาก พระครูถามว่าเป็นอะไร ไม่สบายหรือเปล่า ก็เล่าให้ท่านฟัง พอหลวงพ่อดีใจลงมารอบ ๑๐ โมงเช้า พระครูบอกว่าที่หลวงพ่อดีใจบอกให้เขียนกฎแห่งกรรม ก็เพราะทุกคนจะได้รู้ และจะได้ไม่โดนหลอกเช่นนี้ อีกใจก็เสียใจว่าทำไมต้องเกิดเหตุการณ์เช่นนี้กับเราด้วย

พอหลวงพ่อลงมาก็กราบนมัสการหลวงพ่อ หลวงพ่อเจ้าขา..หลวงพ่อให้ลูกเขียน
กฎแห่งกรรมเรื่องนี้หรือเจ้าคะ หลวงพ่อพยักหน้า ดิฉันหยิบโหนดที่ดินออกมาให้
หลวงพ่อแม่เมตตา เสริ้าโศกเสียใจ ร้องไห้ รำพึงรำพัน หลวงพ่อเมตตาจับโหนด
ที่ดิน สายตาจ้องมองดิฉันด้วยสีหน้าที่ดิฉันบรรยายไม่ถูก พอกราบหลวงพ่อเสร็จก็
โทรศัพท์เล่าความจริงให้พี่ฟัง ว่าที่ดินที่ซื้อไม่ใช่พื้นที่เราต้องการเป็นบ่อน้ำ ไฟฟ้าผ่าน
ได้กราบนมัสการให้หลวงพ่อทราบพร้อมต่อว่าต่อขานว่า ลูกตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
มาตลอด ทำไมเหตุการณ์เช่นนี้ยังเกิดกับลูกอีก ช่วยลูก ช่วยพี่พรศรีด้วย พุด
โทรศัพท์ไปก็ร้องไห้ไป นั่งร้องที่กุฏิหลวงพ่อ พี่เป็นคนดีมาก ไม่ว่าเลยสักคำ มีแต่
ให้กำลังใจแล้วบอกดิฉันอย่าเสียใจ พร้อมบอกว่าหลวงพ่เมตตาดิฉันมาก
ขณะเดียวกันก็ตำหนิดิฉันที่ไปต่อว่าหลวงพ่อ พร้อมทั้งให้นำดอกไม้ ธูป เทียนแพ
ไปกราบขอขมาหลวงพ่อที่ได้ล่วงเกินไปในครั้งนี้

วันนั้นเป็นวันที่หลวงพ่อทำบุญประจำปีที่ประสพอุบัติเหตุคอหัก ดิฉันก็ออกร้าน
โรงทาน มีเพื่อนๆมาช่วยกันร่วมทำบุญ และวันนี้จะมีช่างรังวัดที่มาทำการรังวัดที่ดิน
ผืนดังกล่าวด้วยเช่นกัน ดิฉันจัดอาหารใส่สำรับสำหรับพระที่จะมาร่วมสวดมนต์บน
ศาลา พอ ๕ โมงเช้า หลวงพ่อขึ้นมาที่ศาลา ดิฉันกราบหลวงพ่อเสร็จแล้วก็รีบกลับมา
บ้าน รังวัดที่เสร็จ เจ้าของที่ช่างเคียงก็พูดว่า ซื่อที่ไม่ดูแลหรือ ซื่อไปได้อย่างไร จะ
เอาไปทำอะไร ทำอะไรก็ไม่ได้ โง่จริงๆ แต่อีกคนก็บอกว่าอาจจะเป็นที่เวนคืนก็ได้
เพราะมีข่าวว่าจะมีการตัดทางผ่านทางนี้ก็จะได้เงินเวนคืน อีกใจคิดถึง หลวงพ่อ หลวง
พ่อต้องช่วยลูกและพี่พรศรีด้วยเจ้าคะ รังวัดเสร็จเกือบบ่ายโมง อีกใจอยากไปกราบ
หลวงพ่อ เพราะเตรียมธูปเทียนแพ เพื่อไปขอขมา แต่ไม่มีรถไป ติดต่อใครก็ไม่ได้
ก็เลยเข้าไปกราบรูปพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ลูกตั้งใจไปกราบขอขมาหลวงพ่อ

ขอให้ลูกไปทันด้วยเจ้าค่ะ ลูกเตรียมทุกอย่างเรียบร้อย ซองทำบุญร่วมกับหลวงพ่อก็ อธิษฐานจิต ไม่สามารถติดต่อใครได้ ที่สุดพี่จิมและปุกมารับถึงบ้าน จึงได้เดินทางไปวัด พร้อมด้วยรูปเทียนแพ กระเป๋าสื่อผ้า อีกรักก็กลัวไม่ทัน อธิษฐานจิตตลอดทาง หลวงพ่อเจ้าขา รอลูกด้วยเจ้าค่ะ ไปถึงวัดเวลาบ่าย ๒ โมงกว่า ตามคนที่นั่นว่า หลวงพ่อลงหรือยัง เสียงผู้หญิงคนหนึ่งบอกว่าลงแล้ว คิฉันจึงเร่งรีบวิ่งไป ถือบานรูปเทียนแพ พบหลวงพี่สุธีร์ ท่านบอกหลวงพ่อกำลังอยู่ รู้สึกดีใจมาก รีบวิ่งเข้าประตูไป หลวงพ่อเจ้าขา ลูกกราบขอขมา ขอโหสิกรรมพระเดชพระคุณหลวงพ่อเจ้าค่ะ ลูกจะอยู่ปฏิบัติธรรม ๑๕ วัน จะตั้งใจปฏิบัติ จะตั้งใจเขียนกฎแห่งกรรม หลวงพ่อเมตตาอย่างสูง เข้าไปกราบและนั่งอยู่ ข้างหน้าหลวงพ่อก่อน หลวงพ่อเจ้าขา ลูกตั้งใจถวาย พวงมาลัยหลวงพ่อเจ้าค่ะ หลวงพ่อพยักหน้า สายตาหลวงพ่อก็มีแต่เมตตาและสงสาร คิฉันมาก

วันนี้เป็นวันพระออกพรรษา ตั้งปณิธานไว้ว่าในทุกวันพระช่วงเข้าพรรษา จะต้องถวายกล้วยน้ำว้าแด่พระเดชพระคุณหลวงพ่อทุกวันพระตลอดพรรษา แต่วันนี้แต่งชุดขาว ใจไม่กล้าพอจะไปทักกุฏิ เพราะยังถือศีล ๘ แล้วก็ไม่มีใครอยากให้ทุกคนมอง ครั้นจะฝากคนอื่นไปถวายให้ ก็ไม่มีใครอยากให้คนอื่นติฉินหรือรู้สึกไม่ดีกับเราได้ แต่แล้วสิ่งมหัศจรรย์ก็เกิดขึ้น หลวงพ่อเมตตาให้ผู้ปฏิบัติธรรมขึ้นศาลาใหญ่ รู้สึกดีใจมาก ได้ถวายของหลวงพ่อก่อน ทำบุญสังฆทานวันพระกับหลวงพ่อดังใจหวัง

รู้สึกปวดท้องมากระหว่างปฏิบัติธรรม ปวดในท้องข้างซ้าย ปวดจนแทบทนไม่ไหว ในใจคิดว่าเราต้องตายแน่ๆ ไม่งั้นก็ต้องส่งโรงพยาบาล แต่ก็ฝืนเดินจนครบกำหนดเวลา จากนั้นก็นั่งกำหนดปวดหนอ ปวดหนอนจนหมดเวลา ได้ยินเหมือนเสียงหลวงพ่อกำลังจบบันทึกลอยกำหนด เสียงหนอๆ

ตื่นตีหนึ่ง ไหว้พระ กวาดลานวัด ไปกราบนมัสการหลวงพ่อกับและบอกหลวงพ่อกว่า ลูกขอกราบขอพระคุณหลวงพ่อกับมาก ขอหลวงพ่อกับแผ่เมตตาให้ลูกและพี่พรศรีด้วยเจ้าคะ เงินที่ต้องจ่ายไปกับการซื้อที่ผัดปลาสด ขอให้ได้เงินคืนมาด้วยเถิด หลวงพ่อกับท่านรับคำ ดิฉันรู้สึกดีใจมาก ตกเย็นก็ทำวัตรเย็น หลวงน้ำปัญญาซุ่มรับกฐิน ดิฉันเริ่มยิ้มได้ในวันนี้ ช่วงกลางคืนดิฉันขัดห้องน้ำ ๕๐ กว่าห้อง ขัดคนเดียว ขัดไปก็อธิษฐานจิตไป ขอให้ลูกหมดเวรหมดกรรม โรคภัยไข้เจ็บจงหาย มีสิ่งดี ๆ เข้ามาในชีวิต ขอให้มีความสุข มีชีวิตยืนยาว จะได้ปฏิบัติธรรมสร้างบุญสร้างกุศล และขอให้พี่พรศรีจึงมีส่วนร่วมในบุญกุศลครั้งนี้ด้วย

วันนี้ดิฉันจะเดินทางไปอุบลราชธานี เพื่อไปทอดกฐินกับหลวงน้ำปัญญา ดิฉันนั่งรอเวลาออกเดินทางที่กุฏิหลวงพ่อกับ ท่านเดินกลับมาผ่านทางที่จะขึ้นกุฏิ ท่านพูดว่า “ไม่เป็นไร” เสียงท่านดังมาก ดิฉันดีใจและปลื้มใจเป็นอย่างมาก ทุกคนในบริเวณนั้นได้ยินกันทั่ว แต่อาการปวดท้องของดิฉันก็ยังคงอยู่ ใครที่ไม่เป็นจะไม่วารู้เลยว่ามันทรมาณอย่างไร

วันนี้เป็นวันที่หลวงพ่อกับท่านจะดับไฟตะเกียงพรรษาในโบสถ์ ปกติหลวงพ่อกับจะจุดตะเกียงในช่วงเช้าพรรษา แล้วก็ดับหลังวันออกพรรษาทุกปี ดิฉันดีใจมากที่ได้อยู่ร่วมในพิธีสำคัญๆกับหลวงพ่อกับ ฝนตกหนักมากในวันนี้ พอ หลวงพ่อกับท่านดับตะเกียงเสร็จ ดิฉันก็เดินไปกราบนมัสการเรียนท่านว่า “หลวงพ่อกับเจ้าคะ ลูกปวดมาก ลูกจะไปหาหมอ” หลวงพ่อกับพยักหน้าและบอกให้เขียนกฎแห่งกรรม ดิฉันรับคำหลวงพ่อกับว่า เจ้าคะ ลูกขอขอพระคุณหลวงพ่อกับที่เมตตาลูก ช่วงที่รอก็เหลือบไปเห็นน้ำมัน ก็เดินไปขอหลวงพ่อกับ หลวงพ่อกับบอกจะเก็บไปให้หลวงพ่อกับ เพราะหลวงพ่อกับไม่ได้สั่งให้แจก ปีนี้

จะเก็บ แต่มีหลวงพี่อีกรูปหนึ่งบอกว่า โยม หลวงพ่อเมตตาโยมมากนะ อาตมาเห็นแล้ว อาตมามีน้ำมันมนต์เก่าปีที่แล้ว โยมเอาไปรับประทานนะ คนเป็นมะเร็งในลำไส้กินได้ผล ดิฉันดีใจมาก อีกใจก็คิดว่าเราโชคดีนะที่แม่ไม่ได้น้ำมันมนต์ปีนี้ แต่ก็ไม่ใช่ไร เพราะได้ของปีที่แล้ว หลวงพ่อท่านเมตตาสูง และมีหลวงพี่หลายรูปที่บอกเป็นห่วง ทั้งที่ดิฉันไม่เคยบอกเลยว่าดิฉันเป็นอะไรและทรมาณแค่ไหน หลวงพี่ให้ดิฉันก่อน พร้อมถามว่า จะรีบกลับหรือเปล่า ดิฉันตอบไปว่า “โยมจะอยู่ทำวัตรเย็นกับหลวงพ่อแล้วค่อยกลับบ้านค่ะ” ดิฉันก็ขึ้นไปบนศาลาเพื่อใส่บาตร เกิดอาการปวดท้องปวดมากๆ อยู่รอทำวัตรเย็นเสร็จก็กลับบ้าน ตอนเย็นสวดมนต์แผ่เมตตา นอนประมาณตี ๒ ช่วงที่ปฏิบัติเดินก็ปวด ก็กำหนดปวดหนอ ปวดหนอ ปวดจนแทบเดินไม่ไหว แต่ก็ฝืนเดินจนครบแล้วก็นั่ง กำหนดนั่งหนอ นั่งหนอ แผ่เมตตาแล้วก็ขอขงหลวงพ่อกับหลวงพี่ให้ช่วยลูกด้วย อย่าให้ลูกเป็นโรคร้ายเลย ไม่ว่าจะเป็นมะเร็งในลำไส้หรือโรคร้าย ขออย่าได้เกิดขึ้นกับลูกเลย ลูกยังไม่อยากตาย ลูกยังทำบุญไม่พอ ยังสร้างควมดีไม่พอเลย หลวงพ่อเจ้าขา ครูบาอาจารย์ หลวงปู่ หลวงปู่โต ช่วยลูกด้วย ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ช่วยลูกด้วย เจ้าบุญนายคุณ เจ้ากรรมนายเวร ลูกไม่ไหวแล้ว โปรดเมตตาลูกด้วย ดิฉันจะอธิษฐานจิตขอหรือพูดเช่นนี้เป็นประจำ

ดิฉันไปโรงพยาบาลที่ลพบุรี หมอให้ยามากิน อาการปวดที่ท้องยังคงแสดงอาการที่รุนแรงอย่างต่อเนื่อง ทรมาณมาก แต่ดิฉันกินยาหลวงพ่อกินแล้ว โดยจะอธิษฐานจิตก่อนกินเสมอ สวดมนต์แล้วก็กิน

หลังจากที่ได้ปฏิบัติธรรม เดินและนั่งเสร็จก็ล้มตัวลงนอน คืนนี้เป็นคืนที่ดิฉันจำได้อย่างแม่นยำมาก เพราะฝันเห็นหลวงพ่อ แล้วก็มีส่วนเจ้าปู่โต หมอปู่ชีวกๆ นั่งล้อมวง หลวงพ่อท่านนั่ง หมอปู่ชีวกท่านก็นั่งนับลูกประจำ ในฝันดิฉันเห็นท่านหมุน

เป็นวงรอบๆ ประมาณ ๒ หรือ ๓ รอบ ดิฉันก็นั่งอยู่ หลวงพ่อท่านยกกระป๋องใบหนึ่ง เป็นกระป๋องสีเหลืองที่มีน้ำอยู่ข้างในเทใส่ดิฉันแล้วดิฉันก็ตื่น มองไปที่นาฬิกาเป็นเวลาตี ๔ ตื่นขึ้นมาก็นึกถึงหลวงพ่อ หลวงพ่อเมตตาตลกมากๆ เลยเจ้าค่ะ

ดิฉันเดินไปที่โรงพยาบาลศูนย์มะเร็ง พอไปถึงก็นั่งลง วันนี้ตั้งใจให้รู้แน่ว่าเป็นอะไร ช่วงที่นั่นลง มีผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ ดิฉันถามเขาว่าเป็นอะไรมาหรือ เขาบอกเป็นมะเร็งในลำไส้ แต่ได้ตัดไปแล้ว ดิฉันรู้สึกใจหาย วิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง แล้วเขาก็ถามว่า ดิฉันเป็นอะไรมา ก็บอกไปว่า ปวดท้องมาก มาโรงพยาบาล ๒ ครั้งแล้ว ไม่ยอมฉายเอ็กซเรย์ว่าเป็นอาการของโรคอะไร ปวดท้องมาถึงด้านซ้ายแล้ว ปัสสาวะก็เหลืองขึ้น

วันนั้นแม่ตามไปด้วย ดิฉันตั้งปณิธานว่าวันนี้เป็นตายอย่างไรต้องรู้ให้ได้ว่าเป็นอะไรแน่ ว่าแล้วก็เดินไปหาหมอ หมอถามว่าเป็นอะไร ก็เล่าอาการให้ฟัง แล้วแจ้งว่า ต้องการเอ็กซเรย์ หมอบอกว่าให้เอายาไปทานก่อน ดิฉันยืนยันขอเอ็กซเรย์ แต่หมอก็ไม่ยอมเอ็กซเรย์ให้ ดิฉันเลยหันไปบอกผู้หญิงคนนั้นว่า สงสัยต้องรอให้คนไข้ตายก่อนแน่เลย ผู้หญิงคนนั้นบอกว่า ของเขาเอ็กซเรย์เจอ รีบตัดไส้ทิ้งเลย ดิฉันบอก เออ แปลกดี เราปวดแทบตาย ปรากฏว่าวันนี้กลับมามีบ้านก็ปวดเช่นเดิม ก็ทนปวด แต่ก็กินยาหลวงพ่อยุ่ตลอด

วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ อยู่ปฏิบัติธรรมเพื่ออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้ในหลวงของแผ่นดิน พระเดชพระคุณหลวงพ่อ มารดาบิดา ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ รวมทั้งผู้มีพระคุณทั้งหลาย เมื่อเริ่มปฏิบัติรู้สึกปวดท้องมาก แต่ใจต้องสู้กับอาการปวดนั้น คิดและเชื่อมั่นในใจว่าเราอยู่ใกล้หลวงพ่อ ไม่ต้องกลัวอะไร สิ่งที่ดีฉันถือปฏิบัติคือจะไม่กินเนื้อสัตว์ เป็นมังสวิรัตถ้าเป็นวันพระ และจะกินมือเดียว ซึ่งดิฉันได้ทำมา

เป็นระยะเวลาต่อเนื่องนานแล้ว ไม่มีใครบังคับ แล้วก็ไม่ได้ให้สั่งจะกับใครหรือแม้แต่ตัวดิฉันเอง แค่คิดว่าเราทำได้ก็จะทำไปเรื่อยๆ ดิฉันไม่ได้ชมตัวเอง แต่ดิฉันจะเป็นคนที่ถ้าตั้งใจทำก็จะต้องทำให้ได้ พบพี่สายหยุดซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของวัด เธอให้กำลังใจมาก บอกว่าถ้าไม่ไหวก็พัก แม่ชีสมคิด รวมถึงพี่ไก่ที่ช่วยแม่ชีสมคิดก็เมตตายิ่งนัก

มีพี่อยู่คนหนึ่งกำลังทำความสะอาดเรือนทรงไทย พอเห็นดิฉันก็พูดว่าทำไมผอมอย่างนี้ หน้าก็ดำ ดิฉันก็เล่าอาการให้ฟัง แกบอกว่ายายพาไปกินไหม จะซื้อให้ ดิฉันก็บอกว่ากินยามะขามหลวงพ่ออยู่ แกก็บอกว่าอาการอย่างนี้เหมือนคนเป็นโรคมะเร็ง แล้วแนะนำยาให้ ดิฉันก็ให้สตาจค์ไปซื้อ แล้วให้แกต้มมาให้ พอรุ่งขึ้นแกบอกว่าร้านปิด เอาสตาจค์มาคืน ดิฉันแปลกใจมาก แล้วก็เจอพี่สายหยุด พี่สายหยุดบอกว่าแปลกนะ พี่สายหยุดบอกต่อว่า ให้ไปรักษากับหมอที่โรงพยาบาลก่อน ดิฉันตอบไปด้วยความเชื่อมั่นว่า หลวงพ่อบอกไม่เป็นไร ดิฉันเชื่อและมั่นใจร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่มันปวด หรือเราจะเป็นโรคมะเร็งในลำไส้ เพราะอาการนี้ เขาบอกว่าต้องใช่แน่ๆ พอได้ยินใครว่ายาดีก็ต้องการจะกินเผื่อจะหาย

เวลาปวดท้อง อาการปวดมันทรมาณมาก ดิฉันเป็นมากถึงกับถ่ายออกมาเป็นเลือด แต่จิตที่ตั้งมั่นในบารมีหลวงพ่อกว่า ไม่เป็นไร แต่ก็ต้องชดใช้กรรม อาจจะเคยทำร้ายใครมาก่อนในอดีตชาติก็ได้ ถึงได้ทรมาณขนาดนี้ แต่ดิฉันเชื่อในความเมตตาของหลวงพ่อ ดิฉันกินยามะขามของหลวงพ่อแล้วอธิษฐานจิตขอบารมีหลวงพ่อ ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ขอให้ลูกหายจากโรคที่เป็นอยู่นี้ โชคดีที่มีพี่พรศรีคอยให้กำลังใจ คอยเป็นห่วงตลอด ขอขอบพระคุณหลวงพ่อกว่าทำให้เจอพี่พรศรี

หลังจากการปฏิบัติธรรม พี่โทรศัพท์มาบอกให้ไปรักษา ที่แรกก็ไม่อยากไป แต่พี่เขาเป็นห่วงดิฉันมาก และพี่เขาก็ได้ติดต่อนัดหมายหมอให้ กำหนดเวลา ๑๔ .๐๐ น. โดยโทรศัพท์บอกให้ดิฉันเดินทางไปกรุงเทพฯ เมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. วันเดียวกัน ดิฉันออกเดินทางจากบ้านเพื่อไปที่โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน อยู่แถวถนนสีลม

วันนั้นดิฉันได้นำเหรียญหลวงพ่อกับไปด้วย เอาไป ๓ องค์ เหรียญหลวงพ่อกับ ๑ องค์ สมเด็จที่หลวงพ่อกับอยู่วัดพรหมบุรี แล้วก็หลวงพ่อบุญมี วัดสิงห์ทอง ลูกขอกราบอาราธนา

คุณหมอกคนแรกผู้ให้การรักษาดิฉันชื่อ นายแพทย์สมชาย โกวิทเจริญกุล เป็นคนดีและเก่งมาก พูดได้หลายภาษา และรักษาได้ทั้งแบบไทยและจีน ดิฉันเล่าอาการให้หมอฟังว่า เวลาปวดท้องมากๆแล้วท้องจะร้อน เสียงจะดัง ปวดแล้วจะเจ็บมาก โคนภายนอกก็ไม่ได้ จะรู้สึกเจ็บ และดิฉันได้บอกต่อไปว่า คงต้องเป็นโรคเวรกรรมแน่ ดิฉัน ปฏิบัติที่วัดอัมพวัน เป็นศิษย์หลวงพ่อกับรัฐ เชื่อว่าต้องไม่เป็นอะไร แต่ต้องชดใช้กรรม คุณหมอได้แต่ยิ้ม คุณหมอเลือกใช้วิธีการตรวจเบื้องต้นด้วยการอัลตราซาวนด์ซึ่งใช้เวลาานานมาก มีการตรวจอย่างละเอียดในส่วนต่างๆของช่องท้องตลอดทั้งด้านซ้าย-ขวา ช่วงที่ไปตรวจพี่เขาก็อยู่ด้วย เวลาประมาณ ๕ โมงเย็นได้รับผลตรวจอัลตราซาวนด์ ไม่พบอะไรผิดปกติ อาการปวดก็ยังคงปวดและยิ่งปวดมากขึ้น แต่ดิฉันก็บอกหมอว่า อยากกลับบ้านแล้ว เป็นเพราะกรรม แต่พี่พรศรีบอกต้องตรวจให้รู้ว่าเป็นอะไร จะได้รักษาถูก ขอให้คุณหมอสั่งให้นอนพักเพื่อตรวจรักษาที่โรงพยาบาล โดยได้ส่งต่อให้คุณหมอผู้เชี่ยวชาญอีกท่านหนึ่งเกี่ยวกับลำไส้และส่วนอื่นๆภายในช่องท้อง คือคุณหมอพิสิฐ

ในช่วงที่นอนพักที่โรงพยาบาล ซึ่งตรงกับวันพระ จิตตินันท์ถึงหลวงพ่อกว่า
เวลานี้หลวงพ่อกงจะลงมารับญาติโยมทั้งหลาย “หลวงพ่อเจ้าขา ลูกอยู่โรงพยาบาล
กรุงเทพคริสเตียน ห้องนี้ ชั้นนี้ หลวงพ่อโปรดแม่เมตตาช่วยลูกด้วย ขออย่าให้ลูก
เป็นโรคร้ายแรงเลย ไม่ว่าจะมะเร็งใน ลำไส้หรือโรคอะไรก็แล้วแต่ ลูกยังทำบุญไม่พอ
เลย ขอบารมีครูอุปัชฌาย์อาจารย์ทั้งหลาย เจ้าบุญนายคุณ และเจ้ากรรมนายเวร
โปรดเมตตาเราด้วย”

ในการตรวจขั้นต่อไป คนไข้จะต้องงดน้ำและอาหาร โดยพี่ได้กำชับหมอว่าให้
ตรวจอย่างละเอียดทุกวิธีเพื่อให้พบสาเหตุที่แท้จริง หมอบอกให้นอนพัก เพื่อขอตรวจ
สแกนคอมพิวเตอร์ เทียงคีน/เช้า เจาะเลือดไปตรวจ แล้วเข้าห้องสแกนคอมพิวเตอร์
ประมาณ ๑๐ โมงเช้า ตรวจนานมาก เสร็จแล้วก็กลับมาอนที่ห้อง หลายชั่วโมง
เหมือนกัน คุณหมอบอกว่า พบเม็ดคล้ายดั่งยื่นมานิดหนึ่งในตับ ซึ่งอาจพบได้ในคน
ทั่วไป ไม่มีอันตรายมาก ให้มาตรวจซ้ำประมาณหนึ่งปีถัดไป ให้มั่นใจว่าขนาดไม่โต
ขึ้น แต่อาการดังกล่าวยังไม่ใช่จุดที่ปวด คุณหมอจึงขอใช้วิธีส่องกล้อง โดยคนไข้ต้อง
งดน้ำ อาหาร หลังเที่ยงคืน เพื่อเจาะเลือดไปตรวจ แล้วเอาอุจจาระไปตรวจ
ประมาณ ๖ โมงเช้า ให้ดื่มน้ำทีละแก้ว น้ำนั้นเป็นยาคลายเป็งขาว กลืนยากมาก
จำนวน ๔ แก้วต่อ ๒ ชั่วโมง กลืนเสร็จก็เข็นเตียงไปห้อง จิตกังวลว่าจะเป็น
อะไรหรือเปล่า ขอวางยาสลบจะได้ไม่ต้องรับรู้อะไร ตรวจเสร็จแล้วมานอนที่ห้องพัก
พื้น พอเย็นหมอมายเยี่ยมไข้และบอกว่ากระเพาะเป็นแผลติดเชื้อค่อนข้างรุนแรง เป็น
พยาธิเล็กน้อย จึงได้สั่งยาที่ค่อนข้างแรงโดยผ่านทางสายน้ำเกลือ พร้อมยาทานขณะพัก
พื้น ส่วนยาถ่ายพยาธิให้กลับไปกินที่บ้าน

ดิฉันอยากกลับบ้านมากๆ หลังจากพักอยู่โรงพยาบาล ประมาณ ๓ วัน อยากไปกราบนมัสการหลวงพ่อกว้าง ๑ คืน ดิฉันไม่ยอม ขอลับแล้ว ไม่อยู่แล้ว พี่พรศรีให้อยู่อีกคืน แต่ดิฉันไม่อยู่ ขอลับมา พักฟื้นอยู่กับพี่พรศรี พักบ้านพี่พรศรี ๒ คืน อยู่ที่คอนโดฯพี่เขา คุณหมอนัดให้ไปตรวจติดตามผลอีกครั้งในวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ดิฉันนึกในใจว่าไม่ไปแล้ว เพราะวันที่ ๒๔ เป็นวันพระ ใจมันอยากไปกราบหลวงพ่อกว้างกว่า ก็กลับมาเพราะใจอยากจะสวดมนต์ปฏิบัติ พอวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันพระ ก็ไปวัดตามปกติ ได้กราบนมัสการหลวงพ่อกว้าง ๑๐ โมงเช้า หลวงพ่อกว้าง “เริ่มเขียนกฎแห่งกรรม หรือยัง” หลวงพ่อกว้างเมตตาถามดิฉัน ดิฉันตอบว่า “จะเริ่มเขียนเจ้าค่ะ” หลวงพ่อกว้างพยักหน้า อาการปวดท้องของดิฉันเริ่มดีขึ้น ปวดน้อยลง และดิฉันก็เริ่มห่างจากการกินยาหมอ

หลายสิ่งหลายอย่างในชีวิตพลิกผันจากร้ายเป็นดีหรือทุเลาเบาบางลง ด้วยเมตตาแห่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อกว้าง และด้วยอานิสงส์แห่งการปฏิบัติธรรมกรรมฐาน สวดมนต์ เติมน้ำใจ นิ่งสมาธิ อย่างตั้งจิตตั้งใจและต่อเนื่องตลอดมา ตามที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อกว้างได้กล่าวไว้กับพวกเรามาเป็นระยะเวลายาวนานเสมอมาจนปัจจุบัน ดังตัวอย่างที่ดิฉันได้เขียนเป็นรายละเอียดไว้ข้างต้น จากประสบการณ์จริงของตนเอง

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อกว้าง-คุณแม่ลำพิงที่ให้ชีวิตลูก และให้โอกาสลูกไปวัดอัมพวัน ขอขอบพระคุณ หลวงพ่อกว้างที่ให้เจอพี่พรศรี พี่เป็นคนดีมาก ๆ สามพี่น้องเล็ก ๆ ทุกคน ค่าใช้จ่ายทั้งหมดพี่พรศรีจ่ายให้ ขอขอบพระคุณพี่พรศรี ที่ดิฉันเคารพบูชาเหมือนแม่ดิฉัน เพื่อนตั้งฉายาพี่พรศรีว่า แม่บุญธรรมของดิฉัน การที่ดิฉันเคารพบูชา พี่พรศรีไม่ใช่ว่าพี่เขาออกคำรักษาแล้วว่าพี่เขาเป็นคนดี แต่ผู้หญิงคนนี้เป็น

คนดีที่ไม่เคยเจอ คบพี่เขามา ๕ ปีมาแล้ว พี่เขาดีเสมอต้นเสมอปลาย พระเดช พระคุณหลวงพ่อเคยสอน เราต้องเคารพบูชาในความดี แล้วมีกตัญญูรู้บุญคุณคน จึงจะประสบความสำเร็จในชีวิต ขอขอบพระคุณท่านหมิง พระครูสังฆรักษ์ พระครูใบฎีกาชูเกียรติ หลวงพี่หลายารูปที่แสดงความเป็นห่วงคิฉัน ขอขอบคุณนายแพทย์สมชาย โกวิทเจริญกุล และนายแพทย์พิสิฐ ที่ให้การดูแลรักษาดีฉันเป็นอย่างดี ขอให้บุญกุศลและเมตตาจิตของท่านที่ให้การดูแลรักษาคนเจ็บป่วยด้วยจิตวิญญาณของแพทย์ จงหนุนนำให้ท่านเป็นผู้ที่มีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ มีความสุขกายสุขใจ ประสบความสำเร็จและเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นตลอดไป

สุดท้ายนี้ คิฉันขอวิงวอนให้พระสงฆ์ผู้มีโอกาสที่ดียิ่งในชีวิต ได้บวชเรียนในร่มบุญแห่งพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ วัดอัมพวัน ได้ถือแนวปฏิบัติและแบบอย่างที่ดี แห่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ จิตฺตมฺโม) อย่างเคร่งครัด ถึงพร้อมด้วยระเบียบแบบแผนที่ดีงาม ถูกต้อง ขอให้มีการสืบสานแนวทางแห่งการปฏิบัติธรรมกรรมฐาน ขนบประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นพิธีการในวาระโอกาสสำคัญต่างๆ ตามอย่างโบราณกาล วันสำคัญๆเช่น วันทำบุญแผ่นดิน วันกตัญญู ฯลฯ ด้วยจิตที่มั่นคงและแน่วแน่อย่างต่อเนื่องตลอดไป ในส่วนของพุทธศาสนิกชนทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เป็นผู้เข้าถึงธรรม มีความเชื่อมั่นและยึดมั่นในคุณงาม ความดี เป็นผู้มืคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต กตัญญูรู้คุณ ในทุกวาระขณะจิต พร้อมใจกันสวดมนต์ทุกๆวัน เพื่อเป็นอานิสงส์ที่ดีแก่ครอบครัว ทั้งของตนเองและญาติพี่น้อง ตลอดจนประเทศชาติและเพื่อนร่วมโลกสืบไป

ลูกขอกราบขอบพระคุณในเมตตาบารมีแห่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อที่มีต่อลูก ช่วยให้ลูกมีชีวิตอยู่รอด พ้นจากการทรมาน ขอกราบอาราธนาให้พระเดชพระคุณ

หลวงพ่อพระธรรมสิงหบุราจารย์ (จรัญ จิตฺตมฺโม) ดำรงชั้นชฎีไปเกินร้อยปี และ
กราบขอบารมีแห่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดคลบบันดาลให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อกับ
ความสุขกายสุขใจ มีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ยิ่งขึ้น